

**РЕАЛІЗАЦІЯ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ ТА
АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЯК НЕОБХІДНІ ЧИННИКИ
МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ**

Волкова Анастасія

Студентка 4 курсу за спеціальністю

«Харчові технології. Відділення технології хліба»

ВСП «Харківський фаховий коледж харчової

промисловості ХНТУСГ»

volkovaanastasia3004@gmail.com

Студентоцентризм – це доволі широке поняття в основі якого є створення середовища для активного розвитку студентами своїх здібностей, де під час освітнього процесу одержувач фахової передвищої освіти з об'єкта перетворюється на суб'єкт навчально-виховної діяльності. Цей процес забезпечує всебічний розвиток особистості і на випуску студент має високі результати навчання та сформовані найсучасніші компетенції, необхідні для майбутньої діяльності фахівця.

Концепція студентоцентризму включає такі основні елементи, як опора на активне, а не пасивне навчання; акцент на глибоке вивчення і розуміння навчального матеріалу; підвищення відповідальності; розвиток почуття самостійності; взаємозв'язок між викладачем і студентами; взаємоповага; рефлексивний підхід до освітнього процесу.

Студентоцентроване навчання і викладання відіграють важливу роль у стимулюванні мотивації студентів, самоаналізі та залученні до освітнього процесу, дозволяють впроваджувати загальнонавчальні принципи, а саме: поважати і враховувати різноманітність студентів та їх потреби, застосовуючи гнучкі навчальні траєкторії; використовувати різні способи надання освітніх послуг; використовувати різноманітні педагогічні методи; заохочувати відчуття автономності у того, хто навчається, водночас забезпечуючи йому відповідний супровід і підтримку з боку викладача; сприяти взаємній повазі у стосунках «студент-викладач»; мати належні процедури для розгляду скарг студентів.

Отже можна сказати що студентоцентризм дає новий погляд на навчання і освітньому процесу, можливість залучити і зацікавити до навчання студентів, надає ті навички, які необхідні у сучасному світі, вміння їх застосовувати.

Актуальною є проблема списування або копіювання інформації студентами в інтернеті, а це входить до такого поняття як «академічна доброчесність». Під «академічною доброчесністю» мають на увазі правила, яких повинна дотримуватись людина під час створення власних проєктів, не включати до свого проєкту роботи інших без посилання на них. Академічна доброчесність розглядається не тільки на рівні закладів освіти, а й на рівні держави.

Згідно з пунктом 10 статті 17 Закону України «Про фахову передвищу освіту» система забезпечення якості освітньої діяльності включає забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками закладу фахової передвищої освіти та здобувачами фахової передвищої освіти, у тому числі створення і забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату та інших порушень академічної доброчесності, притягнення порушників до академічної відповідальності (Про фахову передвищу освіту. № 2745-VIII, 2019).

Згідно з пунктом 4 статті 42 Закону України «Про освіту» порушенням академічної доброчесності вважається: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання (Про освіту. № 2145-VIII, 2017).

Дотримання загальних засад академічної доброчесності, моральних правил та етичних норм учасниками освітнього процесу є складовою внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти коледжу. Академічна доброчесність у нашому коледжі забезпечується: функціонуванням системи запобігання та виявлення академічного плагіату в коледжі; посиленням заходів щодо боротьби зі списуванням студентів під час виконання різних типів завдань; протидією будь-яким проявам неправомірної вигоди; проведенням лекцій, семінарів та інших заходів для учасників освітнього процесу з метою заохочення їх до етичної поведінки та формування моральних та духовних цінностей, академічної культури, навичок протидії академічній недоброчесності; формування умов для розвитку взаємної довіри, поваги та партнерства між учасниками освітнього процесу.

Література

1. Про фахову передвищу освіту. № 2745-VIII. (2019). Верховна Рада України: Законодавство України. Режим доступу <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19#Text>
2. Про освіту. № 2145-VIII. (2017). Верховна Рада України: Законодавство України. Режим доступу <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
3. Оболенська Т. Є., Рижук Ю. М., Чабанюк О. А. (2016). Омбудсмен по правам студентів у механізмі забезпечення якості вищої освіти. В Студентоцентризм у системі забезпечення якості освіти в економічному університеті. Збірник матеріалів всеукраїнської науково-методичної конференції за участю міжнародних представників (с. 34-39). Київ: КНЕУ.

Примітка: науковий керівник – викладач Немцова Тетяна Євгенівна

ПИТАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ: СВІТОВІ ТА ВІТЧИЗНЯНІ ВІЗІЇ

Маляренко Софія Андріївна

*магістрант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування*

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ;
a.sagdianna@gmail.com*

Питання академічної доброчесності та недоброчесних освітніх та наукових практик – болюча проблема сучасності. Найбільше воно вражає майбутній розвиток будь-якого суспільства, унеможливаючи прогресивний розвиток у всіх галузях науки загалом. Прикметно, що академічне шахрайство серед студентів часто сприймається як норма не тільки студентами, але і викладачами [1]. Це призводить до того, що дану проблему багато хто не сприймає всерйоз, дозволяючи їй вкорінюватися далі.

Шахрайство в академічному середовищі – важлива проблема, що стоїть перед науковим співтовариством не перше десятиліття. Першопрохідцем в питанні вивчення академічного шахрайства можна назвати Б. Боуверса [2]. У 60-і рр. ХХ ст. він провів дослідження, в якому за допомогою спеціально створеного опитувальника вивчив думку кількох тисяч студентів і викладачів. Опитувальник стосувався таких тем, як академічна нечесність в цілому, а також точок зору ціннісного орієнтування респондентів і відношення до шахрайства його колег і товаришів. В результаті автор дійшов висновку про те, що студенти і співробітники університетської спільноти схильні недооцінювати серйозність проблеми шахрайства в рамках університету. Так, приблизно половина опитаних студентів так чи інакше шахраювали при виконанні деяких завдань.